

תת"ע 7266/06/13 - מדינת ישראל נגד יוסף עווידה

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה	
תתע"א 7266-06-13 מדינת ישראל נ' עווידה	11 נובמבר 2015
לפני כבוד השופט שלמה בנג'ו	
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	יוסף עווידה

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד אייל עמאר

ב"כ הנאשם: עו"ד הרצל חן

הנאשם: בעצמו

משפחתו של הנאשם - נוכחת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של נהיגה בשכרות, לאחר שסירב ליתן דגימת אוויר נשוף, לפי דרישת שוטר, עבירה לפי סעיפים 62(3); 64 ד' (א); 64(2) א' וסעיף 39 לפקודת התעבורה.

לפי העובדות שנקבעו בהכרעת הדין, הנאשם נעצר כשהוא נוהג ברכב, הוא נצפה כאשר עיניו אדומות, רדום, ריח חריף של אלכוהול נדף מפיו, הוא התבקש ליתן בדיקת נשיפון אלקטרוני, נכשל בה.

הוסבר לו כי הוא מועכב לבדיקת ינשוף לצורך מדידת כמות האלכוהול שבגופו. עוד הוסבר לו כי אסור לו להכניס דבר לפיו, ובמהלך העיכוב מוסבר לו גם את משמעות הסירוב לביצוע בדיקת ינשוף.

הנאשם לא שיתף פעולה עם השוטרים, וחרף ההסברים המפורשים שנתנו לו, הכשיל את הבדיקה. בסופו של דבר, לאחר שכלו כל ההסברים לנאשם, נוסח נגדו כתב אישום, על כך שסירב לבצע בדיקת שכרות, ובכך נמצא שיכור מכוח הוראות החוק.

בית המשפט דחה את גרסתו של הנאשם כבלתי אמינה. כמו כן, דחה את גרסתו לפיה שוטר אחר נכח במקום. יצוין כי ביהמ"ש נתן כל צו שהתבקש היה לתת, על מנת להגיע לחקר האמת, לצרכי הגנתו של הנאשם. כמו כן, נדחתה עדותם של עדי ההגנה. הנאשם קשר את עצמו לביצוע העבירה, הודה שצרך אלכוהול טרם הנהיגה.

עמוד 1

עבירה של נהיגה בשכרות, הינה עבירה חמורה ביותר, ומסכנת את שלום הציבור.

אין צורך להכביר מילים, אודות מי שאוחז בהגה, לאחר שצרף אלכוהול. בית המשפט העליון כינה לא אחת נהג כזה כמכונת מוות של ממש.

העובדה כי הנאשם נהג שיכור, ועוד הוסיף חטא על פשע, וסירב להוראות השוטרים, למעשה הכשיל את החקירה, ואת עבודת השוטרים, מוסיפה ומעצימה את חומרת מעשיו.

טווח הענישה הנוהג בעבירות אלו, נע בין עונש פסילה של 30 חודשים, ועד לעונש פסילה בפועל של מספר שנים. בנסיבות חמורות, מוסיף וגוזר בית המשפט עונש של מאסר בפועל, על הנהג השיכור, וכל זאת, על מנת להירתם לנגע שפשע בכבישים, כאשר לדאבון הלב, מעשה של כמעט יום ביומו, שנהגים אוחזים בהגה, נוהגים שיכורים ומעורבים בתאונות דרכים, אשר למרבה הצער מסתיימות, לא אחת, בקיפוד חייהם של חפים מפשע.

נסיבות ביצוע העבירה הינן נסיבות חמורות. מדובר באירוע דינמי, בו השוטרים עשו כל אשר ניתן לעשות, על מנת לשכנע את הנאשם לבצע את בדיקת השכרות. אולם, הנאשם בשלו, הוא הכשיל את עבודת השוטרים, לא ביצע את בדיקת השכרות, ועד לרגע זה, אין לדעת מהי כמות האלכוהול שהייתה בגופו. אני חוזר בהקשר זה ומפנה לפסיקת בית המשפט העליון, ומבהיר שלנהג לא נתונה החירות לקבוע איזה סוג של בדיקה תיעשה לו. זוהי פעולת חקירה שהמשטרה, והמשטרה בלבד, קובעת (ראה רע"פ 8642/11 אליסי נ' מדינת ישראל).

אשר לנסיבות אשר אינן קשורות לביצוע העבירה, מדובר בנאשם בחור צעיר בן 27, אשר נישא ב-2012, סמוך לאירוע עצמו, נוהג משנת 2006, לחובתו 9 הרשעות תעבורתיות קודמות, כולל מעורבות בתאונות דרכים בשנת 2009, וכן הרשעה בעבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים בשנת 2011. לחובתו, מאסר מותנה של 6 חודשים, שגזר עליו בית משפט לתעבורה בעכו ביום 20.11.11, שחל בין היתר על עבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול, נהיגה בזמן פסילה ונהיגה בשכרות.

יצוין כי העבירה שבפניי נעברה ביוני 2013, כלומר, לאחר המאסר המותנה שהוטל עליו.

עוד אציין כי מדובר בנאשם אשר נישא, כרגע אין לו ילדים, עובד באופן נורמטיבי, לדבריו הוא עובד בשיפוצים.

אשר לעברו התעבורתי של הנאשם, הנאשם נוהג משנת 2006, הרשעתו האחרונה היא נהיגה ללא חגורת בטיחות. אין לעברו התעבורתי עבירות נוספות דומות, למעט העבירה אותה הזכרתי לעיל, מנובמבר 2011.

בנסיבות אלה, אין ספק כי בתוך מתחם העונש ההולם, העונש הראוי לנאשם הוא עונש של מאסר בפועל. נהג אשר נוהג תחת השפעת אלכוהול, פעם אחר פעם, מסכן את הציבור, ובפעם השנייה שהוא נתפס, מסרב להוראות השוטרים, על מנת להכשיל את הבדיקה, כשהוא יודע היטב את המשמעות של הצורך לעשות בדיקה, מחבל ומשבש את הליכי

החקירה, מוסיף ומסכן את הציבור, ובכך מעצים את המסוכנות הנשקפת ממנו.

עונש הפסילה אף הוא צריך להיגזר ממידת מסוכנות זו, שכן מדובר בנאשם שבעבר כבר נתפס נוהג בשכרות. כתב האישום הומר לו לעבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול, מהנימוקים שבדיואי עמדו בפני התביעה אותה עת, אך יחד עם זאת, במהות העבירה, עסקין באדם שצורך אלכוהול, ונוהג תחת השפעת האלכוהול.

פסיקתו של בית המשפט העליון מחייבת להחמיר עם אלה האוחזים בהגה ומסכנים את הציבור מדעת. אפנה בהקשר זה לעפ"ת חיפה 3406-02-12 **שי פינטו**, שם נדון הנאשם ל-8 חודשי מאסר, ל-32 חודשי פסילה בפועל בגין שכרות מכוח סירוב לבצע בדיקת שכרות. גם ברע"פ 7826/12 **קובי יוספי** אליו הפנתה ב"כ המאשימה, נדון הנאשם ל-30 חודשי פסילה בפועל ועונשים נוספים, למרות עברו הקל.

אשר על כן, לאחר ששקלתי את הפגיעה בערך החברתי, מידת הפגיעה בו, נסיבות הקשורות לביצוע העבירה, ונסיבות אשר אינן קשורות לביצוע העבירה, וכן שיקולים נוספים, לצורך גזירת הדין, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

6 חודשי מאסר בפועל.

אני מפעיל עונש מאסר מותנה של 6 חודשים, שגזר בית משפט לתעבורה בעכו, בתיק 4768-12-09 גזר דין מיום 20.11.11.

לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שפורטו בגזר הדין, לא מצאתי לצבור את עונשי המאסר, למרות שזהו הכלל.

העונשים ירוצו בחופף, כך שסך הכל ירצה הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל.

36 חודשי פסילה בפועל.

הפסילה תחושב מיום 18.7.13, מועד בו נפסל הנאשם עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו בכפוף לקיומה של הפקדה כדין.

אני מפעיל עונש פסילה מותנה של 6 חודשים מתיק 4768-12-09, בית משפט לתעבורה עכו מיום 20.11.11, בחופף לעונש הפסילה דלעיל, כך שסך הכל ירצה הנאשם 36 חודשי פסילה בפועל (מהנימוקים שביחס לאי צבירת עונשי המאסר).

6 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע בתיק זה ו/או עבירה לפי תקנה 26 לתקנות התעבורה, ו/או עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה.

קנס בסך 1,500 ₪, או 15 ימי מאסר תמורתו, הקנס יקוזז מהפיקדונות שבתיק. היתרה תושב לנאשם.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן והודע היום כ"ט חשוון תשע"ו,
11/11/2015 במעמד הנוכחים.
שלמה בנג'ו, שופט

ב"כ הנאשם:

אבקש שהנאשם יתחיל לרצות את המאסר מהיום. הנאשם ערוך למאסר.